Na kolenou - Navzájem

Jenom vypálená země,
zbyla dneska večer hluboko ve mě,
jenom poušť a holý kamení,
hned první věta tvojí řeči uvrhla mě v nebezpečí,
v srdci zbylo hořký znamení,
v srdci zbylo hořký znamení.

R.: Ještě nejsem na kolenou,
do propasti nepadám,
vidíš přece,
že se směju a jak dobře vypadám.
Ještě nejsem na kolenou,
do propasti nepadám,
i když v sobě na tý poušti vedle cesty uvadám.

Z naší síly jenom střepy,
který kdo stěží, kdy někdo slepí,
na zemi nám chrastí pod botou,
šlapeme v tom malým štěstí při měsíci na rozcesí,
týden končí černou sobotou,
týden končí černou sobotou.

R.:Ještě nejsem na kolenou....